

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 18/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Anny Spevákovej, bytom B., a Ing. Anny Slovákovej, bytom B., zastúpených advokátom Dr. M. K., B., ktorou namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 125/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Anny Spevákovej a Ing. Anny Slovákovej o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2004 doručená sťažnosť Anny Spevákovej a Ing. Anny Slovákovej (ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 125/00.

Sťažovateľky vo svojej sťažnosti uvádzajú, že 18. augusta 2000 podali okresnému súdu žalobný návrh „o umožnenie vstupu na pozemok a nariadenie predbežného opatrenia“. Podľa sťažovateľiek okresný súd v ich právnej veci po dobu viac ako troch rokov od podania návrhu nerozhodol, sťažovateľky preto podali 7. augusta 2003 sťažnosť ústavnému súdu. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 41/04-34 z 26. mája 2004 rozhodol, že sťažovateľkami označené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 125/00 porušené bolo, a prikázal okresnému súdu v namietanom konaní konať bez zbytočných prieťahov. Od vydania predmetného nálezu uplynulo podľa sťažovateľiek takmer sedem mesiacov, napriek tomu okresný súd v predmetnej veci „ani doposiaľ nerozhodol“.

Sťažovateľky ústavnému súdu navrhujú, aby v predmetnej veci „vydal tento nález:

1. *Nekonaním Okresného súdu Bratislava I v právnej veci navrhovateľiek: v 1. rade – Anna Speváková, B., v 2. rade – Anna Slováková, B., proti odporkyniam: v 1. rade – S. R., B., v 2. rade – M. R., B., o umožnenie vstupu na pozemok a nariadenie predbežného opatrenia, sp. zn. 15 C 125/00, bolo napriek povinnosti konať a rozhodnúť v predmetnej veci vyslovenej v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 05. 2004 porušené právo navrhovateľiek na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov (podľa čl. 48 ods. 2).*

2. *Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby v predmetnej právnej veci, sp. zn. 15 C 125/00 konal a rozhodol.*

3. *Ústavný súd priznáva navrhovateľkám primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 000 Sk z dôvodu, že prieťahmi v konaní bola navrhovateľkám spôsobená značná materiálna ako i nemateriálna ujma“.*

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa (sťažovateľa).

Návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu reálnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 110/02, I. ÚS 124/03).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch.

Predmetom konania pred ústavným súdom je opakovaná sťažnosť sťažovateľiek na ochranu pred nečinnosťou okresného súdu, v dôsledku ktorej sú podľa nich spôsobované

zbytočné priet'ahy v označenom konaní a porušované ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v konaní.

Z obsahu s'ťažnosti ústavný súd zistil, že s'ťažovateľky namietajú nečinnosť okresného súdu v období od 26. mája 2004 (deň vydania citovaného nálezu ústavného súdu) do 22. decembra 2004 (deň spísania s'ťažnosti).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v konaní podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 48/03, IV. ÚS 361/04).

Podľa názoru ústavného súdu stabilne vyjadrovaného v podobných veciach postup okresného súdu v posudzovanom konaní nemožno po uplynutí piatich mesiacov od doručenia nálezu ústavného súdu z 26. mája 2004 okresnému súdu (12. júla 2004) do podania opakovanej s'ťažnosti ústavnému súdu (28. decembra 2004) považovať za taký postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy v konaní“ podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2005